Allah'a yemin ederim ki Allah'ın senin vesilenle bir tek kişiye hidayet vermesi, senin için kızıl develerden daha hayırlıdır

Sehl b. Sa'd -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hayber (savaşının olduğu) gün şöyle buyurmuştur: «Ben şüphesiz bu sancağı yarın öyle birine vereceğim ki, Allah fethi onun eliyle kolaylaştıracaktır. O Allah'ı ve Rasûlünü sever, Allah ve Rasûlü de onu sever.» Bunun üzerine insanlar geceyi sancağın kime verileceğini konuşarak geçirdiler. Ertesi gün sabah olunca Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in huzuruna vardılar. Hepsi de sancağın kendisine verilmesini umuyordu. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ali b. Ebî Tâlib nerededir?» diye sordu. Sahabeler: Ey Allah'ın Rasûlü! O gözlerinden rahatsızdır dediler. «Ona haber gönderin.» buyurdu. Akabinde Ali getirildi. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- Ali'nin gözlerine tükürüğünü sürdü ve ona dua etti. Ali hemen iyileşti; sanki hiç ağrısı yokmuş gibi oldu. Allah Rasûlü - sallallahu aleyhi ve sellem- sancağı ona teslim etti. Bunun üzerine Ali: "Ey Allah'ın Rasûlü! Onlarla bizim gibi (Müslüman) oluncaya kadar savaşırım!" dedi. Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem- de: «Onların topraklarına yavaşça girip, yürü. Sonra onları İslam'a davet et ve İslam'da üzerlerine vacip olan Allah'ın haklarını onlara haber ver. Allah'a yemin ederim ki Allah'ın senin vesilenle bir tek kişiye hidayet vermesi, senin için kızıl develerden daha hayırlıdır.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- Müslümanların yarın Hayber Yahudilerine karşı zafer kazanacağını, ordunun bayrak olarak kullanacağı sancağı kendisine vereceği bir adamın eliyle bunun olacağını haber vermiştir. O adamın özelliklerinden biri de Allah'ı ve Rasûlünü sevmesi, Allah ve Rasûlünün de onu sevmesidir. Sahabeler geceyi sancağın kime verileceğini tartışarak ve konuşarak geçirdiler. Bu büyük şerefe nail olmayı arzuladılar. Sabah olduğunda hepsi bu şerefe kendisinin nail olacağını umarak Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gittiler. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ali b. Ebî Tâlib -radıyallahu anh-'ın nerede olduğunu sordu. Denildi ki: Hastadır ve gözlerinden şikâyetçidir. Daha sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ali -radıyallahu anh-'ı çağırmalarını söyledi ve onu getirdiler. Rasûlullah da mübarek tükürüğünden Ali -radıyallahu anh-'ın gözlerine sürdü ve onun için dua etti. Sanki hiçbir rahatsızlığı yokmuş gibi hastalığından şifa buldu. Sancağı ona verdi ve düşmanın kalesine yaklaşıncaya kadar yavaşça ilerlemesini emretti. Onlara İslam'a girmelerini teklif etmesini eğer kabul ederlerse üzerlerine farz olan şeyleri onlara haber vermesini söyledi. Daha sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ali -radıyallahu anh-'a Allah'a davet etmenin faziletini ve davetçi bir kişinin başka bir kimsenin hidayetine sebep olmasının, kendisi için kırmızı develere sahip olmaktan daha hayırlı olacağını beyan etmiştir. Kırmızı develer Arapların sahip oldukları veya sadaka verdikleri en değerli servetleriydi.